

ผลของการใช้กิจกรรมการกระจำง่าคำนิยบต่อการมีวินัยในตนเองของนักศึกษา
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี โครงการเกษตรเพื่อชีวิต

ว่าที่พันตรี สมพงษ์ บุญญา

คุษฎีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาและการพัฒนาสังคม
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
กุมภาพันธ์ 2555

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนคุณูปการ ระดับบัณฑิตศึกษา

จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ประจำปีการศึกษา 2551

คณะกรรมการควบคุมคุณนิพนธ์และคณะกรรมการสอบคุณนิพนธ์ ได้พิจารณา
คุณนิพนธ์ของสมพงษ์ บุญญา ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาและการพัฒนาสังคม ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมคุณนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ แจ่มกระจ่าง) อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิชาติพิทย์) อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

คณะกรรมการสอบคุณนิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร) ประธาน

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ แจ่มกระจ่าง) กรรมการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิชาติพิทย์) กรรมการ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.อนงค์ วิเศษสุวรรณ) กรรมการ

คณะศึกษาศาสตร์ อนุมัติให้รับคุณนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาและการพัฒนาสังคม ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี แย้มกสิกร) คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

วันที่ 10 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2555

ประกาศคุณูปการ

คุณฐิณิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากรองศาสตราจารย์ ดร.มานพ แจ่มกระจ่าง อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิธาทิพย์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วน และเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา รวมทั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัจนสุนทร ประธานสอบคุณฐิณิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.อนงค์ วิเศษสุวรรณ กรรมการสอบคุณฐิณิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาการอาชีวศึกษาและพัฒนาสังคมทุกท่านที่กรุณาให้ความรู้ ให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขและวิจารณ์ผลงาน ทำให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ รวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ยังได้รับความอนุเคราะห์จากผู้บริหาร คณะครูและนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีชลบุรี และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณ คุณวิศม รังใส ที่เป็นวิทยากรร่วม และคุณวิภาวี สุฉันทบุตร ที่ช่วยตรวจสอบข้อมูล ทำให้คุณฐิณิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ส่วนหนึ่งได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยของบัณฑิตวิทยาลัย จึงขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้ให้ชีวิตปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมความดีในใจตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการเทียบ เต็งไตรรัตน์ ผู้ที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการทำงานที่มุ่งเป้าหมายแห่งความสำเร็จ

ขอขอบคุณ คุณสมปอง บุญญา คู่ชีวิต และครอบครัวทุกคน น้องเอ็มและน้องออมลูกสาว ผู้ที่ทำให้ได้รู้จักคำว่า รัก โดยไม่มีเงื่อนไขและเพื่อน ๆ นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการศึกษาและการพัฒนาสังคมทุกท่านที่ให้อกำลังใจและสนับสนุนผู้วิจัยเสมอมา

ขอขอบคุณ คุณณเดทรินทร์ ชื่นใส ผู้ที่ทำให้เกิดความเข้าใจในความจริงใจของคนในมุมมองที่แตกต่างและงดงาม

คุณค่าและประโยชน์ของคุณฐิณิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูตเวทิตาแด่บุพการี นูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้มีการศึกษาและประสบความสำเร็จมาจนตราบนานเท่านานนี้ ขอให้ทุกท่านมีความสุข สุขภาพแข็งแรง

ว่าที่พันตรี สมพงษ์ บุญญา

49820111: สาขาวิชา: การศึกษาและการพัฒนาสังคม; ป.ร.ค. (การศึกษาและการพัฒนาสังคม)

คำสำคัญ: การกระจ่างค่านิยม/ การมีวินัยในตนเอง

ว่าที่พันตรี สมพงษ์ บุญญา: ผลของการใช้กิจกรรมการกระจ่างค่านิยมต่อการมีวินัยในตนเอง
ของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี โครงการเกษตรเพื่อชีวิต (THE EFFECTS OF THE
IMPLEMENTATION OF VALUE CLARIFICATION ON SELF-DISCIPLINE OF STUDENTS,
COLLEGE OF AGRICULTURE AND TECHNOLOGY AGRICULTURE FOR LIFE PROJECT)
คณะกรรมการควบคุมคุณภาพนิพนธ์: มานพ แจ่มกระจ่าง, Ph.D., สุรินทร์ สุทธิชาติพิทย์, Ed.D. 182 หน้า.
ปี พ.ศ. 2555.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการกระจ่างค่านิยมต่อการมีวินัยในตนเอง ของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี โครงการเกษตรเพื่อชีวิต โดยสุ่มมาจำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 15 คน ด้วยวิธีการแบบจับคู่ กลุ่มทดลองได้รับการฝึกกิจกรรมการกระจ่างค่านิยมต่อการมีวินัยในตนเอง เป็นเวลา 3 วัน ๆ ละ 4 กิจกรรม โดยใช้เวลาในการฝึกกิจกรรมละ 100 นาที ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการฝึกกิจกรรมการกระจ่างค่านิยม การเก็บข้อมูลแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนทดลอง ระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated Measures Designs: One between Subjects Variable and One within-Subjects Variable) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนค่านิยมต่อการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาที่ได้รับการฝึกกิจกรรมการกระจ่างค่านิยมกับกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกกิจกรรมการกระจ่างค่านิยม

ผลการศึกษาค้นพบว่า

1. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับช่วงเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักศึกษาที่ได้รับการฝึกกิจกรรมการกระจ่างค่านิยม มีค่านิยมต่อการมีวินัยในตนเองสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการฝึกกิจกรรมการกระจ่างค่านิยมในระยะหลังทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักศึกษาที่ได้รับการฝึกกิจกรรมการกระจ่างค่านิยมมีค่านิยมต่อการมีวินัยในตนเองสูงกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการฝึกกิจกรรมการกระจ่างค่านิยมในระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักศึกษาที่ได้รับการฝึกกิจกรรมการกระจ่างค่านิยมมีค่านิยมต่อการมีวินัยในตนเองในระยะหลังทดลองสูงกว่าระยะก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักศึกษาที่ได้รับการฝึกกิจกรรมการกระจ่างค่านิยมต่อการมีวินัยในตนเองในระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

49820111: MAJOR: EDUCATION AND SOCIAL DEVELOPMENT; Ph.D. (EDUCATION AND SOCIAL DEVELOPMENT)

KEYWORDS: VALUE CLARIFICATION/ SELF-DISEIPLINE

SOMPONG BOONYA: THE EFFECTS OF THE IMPLEMENTATION OF VALUE CLARIFICATION ON SELF-DISCIPLINE OF STUDENTS, COLLEGE OF AGRICULTURE AND TECHNOLOGY AGRICULTURE FOR LIFE PROJECT. DISSERTAION ADVISORIES COMMITTEE: MANOP JAMKRAJANG, Ph.D., SURIN SUTHITHATIP, Ed.D. 182 P. 2012.

The purpose of this research was to study the effects of the implementation of value clarification on self-discipline of college of agriculture and technology agriculture for life project students. The sample used in this study consisted of 30 first year students, who were randomly selected and were divided into two groups by using matched pair technique, 15 in the experimental group and another 15 in the control group. The experimental group was trained with the value clarification activities on self-discipline for three days with four sessions per day, each session lasted 100 minutes. As for the control group, they were not trained with such activities. Data collection was done into three phases; pre-experiment, post-experiment, and follow-up.

Repeated measures designs: one between subjects variable and one within-subjects variable was the statistical device employed to analysis the data in order to compare the scores on self-discipline of the students who were trained with the value clarification activities and of the ones who were not trained with such activities.

As the result of the study it was found that:

1. There was an interaction effect between the experimental method and the length of experimental time at the statistical significance of .05
2. The students who were trained with the value clarification activities were found to have scores on self-discipline higher than the ones who were not trained with such activities at the statistical significance of .05
3. During the follow-up period the students who were trained with the value clarification activities were found to have score on self-discipline higher than the ones who were not trained with such activities at the statistical significance of .05
4. The students who were trained with the value clarification activities were found to have score on self-discipline higher after the experiment than before the experiment at the statistical significance of .05
5. The students who were trained with the value clarification activities were found to have score self-discipline higher during the follow-up period than during the time before the experiment at the statistical significance of .05

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการจากการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
การมีวินัยในตนเอง.....	9
ทฤษฎีการกระจำค่านิยม.....	14
โครงการเกษตรเพื่อชีวิต.....	25
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
4 ผลการวิจัย.....	46
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
5 อภิปรายและสรุปผล.....	60
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	60
สมมติฐานของการวิจัย.....	60
กลุ่มตัวอย่าง.....	60
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
การดำเนินการทดลอง.....	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
สรุปผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
อภิปรายผล.....	63
ข้อเสนอแนะ.....	68
บรรณานุกรม.....	69
ภาคผนวก.....	75
ภาคผนวก ก.....	76
ภาคผนวก ข.....	92
ภาคผนวก ค.....	99
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	182

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ระดับขั้นของความรู้สึกลึก.....	23
2 การดำเนินกิจกรรมการกระจำนัย.....	44
3 คะแนนเฉลี่ยค่านัยต่อการมีวินัยในตนเอง ในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผลของนักศึกษาในกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม.....	47
4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของค่านัยต่อการมีวินัยในตนเองระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาของการทดลอง.....	50
5 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนทดลอง.....	52
6 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังทดลอง.....	52
7 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผล.....	53
8 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลา ของนักศึกษาในกลุ่มทดลอง.....	53
9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่านัยต่อการมีวินัยในตนเอง เป็นรายคู่ของนักศึกษาในกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกกิจกรรมการกระจำนัย ในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล.....	54
10 ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาการทดลองของนักศึกษาในกลุ่มควบคุม.....	55
11 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของค่านัยต่อการมีวินัยในตนเอง เป็นรายคู่ของนักศึกษาในกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกกิจกรรม การกระจำนัย ในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังทดลอง และระยะติดตามผล.....	55
12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีวินัยในตนเองของกลุ่มทดลอง ในระยะติดตามผลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง ช่วงแรก (เช้า).....	56
13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีวินัยในตนเองของกลุ่มทดลอง ในระยะติดตามผลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองช่วงแรก จำแนกเป็นทางด้านความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา และการปฏิบัติตามกฎระเบียบของกลุ่ม.....	57
14 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีวินัยในตนเองของกลุ่มทดลอง ในระยะติดตามผลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง ช่วงที่ 2 (เย็น).....	57
15 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของการมีวินัยในตนเองของกลุ่มทดลอง ในระยะติดตามผลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองช่วงที่ 2 จำแนกเป็นทางด้านความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา และการปฏิบัติตามกฎระเบียบของกลุ่ม.....	58

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
16 การวิเคราะห์ความแปรปรวน.....	77
17 การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดการมีวินัยในตนเองจำนวน 30 ข้อ.....	89
18 การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบวัดการมีวินัยในตนเอง.....	90

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 ผลของการใช้กิจกรรมการกระจำง่าคำนิยบต่อการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี โครงการเกษตรเพื่อชีวิต.....	5
2 แบบสังเกตพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง ช่วงที่ 1 (เช้า).....	40
3 แบบสังเกตพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง ช่วงที่ 2 (เย็น).....	41
4 แบบแผนการทดลอง 2 องค์ประกอบ แบบวัดซ้ำ 1 องค์ประกอบ.....	42
5 ระยะเวลาการดำเนินการทดลอง.....	45
6 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคำนิยบต่อการมีวินัยในตนเอง ของนักศึกษาระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนทดลอง ระยะหลังทดลองและระยะติดตามผล...	48
7 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคำนิยบต่อการมีวินัยในตนเองของนักศึกษาในระยะต่างๆของการทดลอง ในกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกกิจกรรมการกระจำง่าคำนิยบและกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการฝึกกิจกรรมการกระจำง่าคำนิยบ.....	49
8 การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาการทดลอง.....	51
9 คะแนนเฉลี่ยระดับคำนิยบต่อการมีวินัยในตนเอง ของกลุ่มทดลองในระยะติดตามผลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง.....	59